

Orgaan-Concentraten Achtergrond en Therapie

door: B. Schwitters

Wanneer u aan het einde van deze zin bent gekomen, zal uw lichaam niet meer hetzelfde zijn als toen u aan het artikel begon. U bent een paar seconden ouder geworden.

Doordat het hier slechts gaat om een periode van enkele seconden kunt u het verschil niet opmerken. Toch verandert uw lichaam elk moment, doordat sommige cellen afsterven of vernietigd worden en andere, nieuwe cellen hiervoor in de plaats komen.

Het zou zó moeten zijn, dat die nieuwe cellen er net zo uitzien als de oude. Als dat zo was zou u immers nooit ouder worden. Maar we worden allemaal ouder en dat betekent dat die nieuwe cellen die elk moment voor de oude in de plaats komen langzaam maar zeker in een steeds slechtere conditie raken en niet meer zo goed functioneren als in de voorgaande periode van uw leven.

De voornaamste oorzaak voor deze verslechtering ligt hierin, dat de cellen niet de juiste stoffen aangeleverd krijgen om zich telkens *met behoud van kwaliteit* te vernieuwen.

KLIEREN EN ORGANEN

Sommige cellen zijn belangrijker dan andere. Vooral die cellen die de processen in ons lichaam regelen zijn uiterst belangrijk. Wanneer die cellen minder worden in kwaliteit en hoeveelheid, dan hebben ze een verslechterende invloed op ons hele lichaam.

De klieren en organen vervullen zo'n regulerende rol in ons lichaam. Ze doen dat in een vriendelijk samenspel met elkaar.

Wanneer één klier of orgaan uit de pas loopt, dat wil zeggen méér of minder doet dan nodig is, dan ontregelt deze het hele samenspel.

Wanneer dus de toestand van een klier of orgaan achteruitgaat, ook al is het nog maar zo'n klein beetje, dan ontregelt dit dus allereerst het samenspel met de andere regelaars van onze lichaamsprocessen en vervolgens verslechteren één of meer van uw lichaamsfuncties.

Zo is één van de dingen die bij zeer veel mensen niet goed functioneert de spijsvertering, nog los van het feit dat veel mensen zich gebrekkig voeden. Zo komt het dat een orgaan dat reeds onder druk staat vaak ook nog te kampen heeft met een tekort aan voedingsmateriaal. Zo ontstaat een neergaande spiraalbeweging waarin het lichaam steeds zwakker en versneld ouder zal worden. Ook andere klieren en organen die eerst nog gezond waren zullen dan worden meetrokken.

HERSTEL

Los van het feit dat één van de eerste vereisten om dit versneld ouder worden tegen te gaan een goede en juiste voeding is, is thans vooral in de Verenigde Staten, een nieuwe therapie in opkomst die geheel is gericht op het herstel van de klieren en organen. In snel toenemende mate wordt in de natuurgeneeskundige en orthomoleculaire therapie gebruikgemaakt van zogeheten orgaanconcentraten. Dit zijn tabletten waarin het essentiële bestanddeel wordt gevormd door de geconcentreerde, pure orgaansubstantie. Het komt erop neer dat het orgaan is ontdaan van zijn vet, water en niet tot het zuivere concentraat behorende ingrediënten zoals in het orgaan opgeslagen gifstoffen (uit het milieu, door lichaamsvervuiling, e.d.).

Wanneer zich nu een gebrek of storing in een bepaald orgaan voordoet, dan is de orgaantherapie er simpelweg op gericht om dat orgaan met de specifieke bouwstoffen van dat orgaan te ondersteunen. Dat is in feite niet eens zo'n bijzondere gedachte wanneer we bedenken, dat nog niet zo lang geleden in veel Nederlandse huisgezinnen regelmatig orgaanvlees en klieren werden gegeten. Zwezerik, hersenen, niertjes, lever en zelfs hart. Wat te denken van balkenbrei, de ingekookte koek van wat er na het slachten van het varken overblijft. Tegenwoordig wordt vrijwel uitsluitend nog het pure vlees (de spieren) gegeten en de organen treffen we al-

In Duitsland is de belangstelling voor de orgaantherapie bijzonder groot, zoals onlangs bleek op een in Stuttgart gehouden congres van de "Gesellschaft zur Erforschung der makromolekularen Organo- und Immunotherapie."

leen nog maar aan in de beruchte frikandellen of op de welverzorgde tafels van de duurere restaurants. Net zoals bij de rest van de voeding is dus ook hier een verschraling opgetreden.

DE "CEL"-THERAPIE

Het therapeutische gebruik van klieren en organen dateert uit de jaren dertig, toen dokter Paul Niehans begon met patiënten te behandelen met injecties van klierextracten. Niehans vervaardigde zijn allereerste preparaten zelf uit de schildklier van een jong kalf. Hij behandelde hiermee een patiënt die zonder de injecties zeker zou zijn gestorven. De man leefde vervolgens nog 35 jaar in goede gezondheid. Deze methode is door Niehans en zijn medewerkers uitgewerkt tot de ook in ons land toegepaste celtherapie. Voor de echte celtherapie worden de "Frischzellen" van ongeboren dieren gebruikt. Naast de vele voordelen van deze therapie, zijn de voor-

naamste nadelen dat de "Frischzellen" telkens per injectie moeten worden toegediend en dat vanwege het lichaamsvreemde karakter van de preparaten allergische reacties kunnen optreden bij de patiënten.

De nieuwste methode van "cel"-therapie is dus het gebruik van orgaan-concentraten in de vorm van tabletten. Het zal duidelijk zijn dat bij deze tabletten geen sprake meer is van werkelijke lichaamscellen. Het orgaan-contraat bestaat uit de polypeptiden die in dat bewuste orgaan worden aangetroffen. Deze polypeptiden (grote moleculen van diverse, aan elkaar gekoppelde aminozuren, ofwel de bouw -en brokstukken van de cellen) zijn de orgaan-specifieke factoren die een ondersteuning kunnen vormen voor het orgaan dat in moeilijkheden verkeert. Deze producten worden in de Verenigde Staten "glandulars" genoemd. Ook wel "raw glandulars" of "whole glandulars". Het zijn dus geen extracten, maar zuivere en volledige concentraten. De sleutel tot de glandular-therapie ligt in het principe dat gelijke cellen *gelijke cellen* ondersteunen. Doordat in het glandular-supplement een rijke schakering en hoeveelheid van orgaanspecifieke polypeptiden aanwezig zijn, zullen deze stoffen, wanneer ze eenmaal in het lichaam zijn opgenomen, een biochemische en voedingsondersteuning geven aan het "gelijke" orgaan.

TEGENSPRAAK EN ONDUIDELIJKHEID

Wetenschappelijk onderzoek omtrent de werking van de orgaan-concentraten is tot op heden magertjes. Het gebruik van en de ervaringen met de glandulars zijn in hoofdzaak te vinden in de dagelijkse *praktijk* van een groot aantal artsen, natuurgenezers, chiropractoren en vooral kinesiologyen. Vrijwel al deze mensen en hun patiënten ervaren dat de glandulars werken en met de methode van toegepaste kinesiologye (zie eerdere afleveringen van Orthomoleculair) is reproduceerbaar aantoonbaar dat de glandulars een noodzakelijk onderdeel kunnen zijn in de behandeling van menig patiënt. Toch bestaan er veel vragen, die bijvoorbeeld ook voortkomen uit het feit dat de industrie sterk verschillende kwaliteiten glandulars op de markt brengt. Daardoor blijft het effect soms beneden de maat of zelfs geheel uit.

Een andere kwestie die op dit gebied speelt is de overtuiging van velen dat oraal ingenomen glan-

dulars niet kunnen werken omdat de supplementen in het maag- darmkanaal geheel worden vernietigd, c.q. afgebroken. Dat zou dan juist weer pleiten voor de injecties met "Frischzellen" en/of oplossingen van polypeptiden, waardoor de maag-darm barrière wordt omzeild. Feit is dat zich in de Verenigde Staten een industrie, een therapie en wetenschappelijk onderzoek aan het ontwikkelen zijn op basis van de positieve resultaten die met de glandulars worden geboekt.

DE OPNAME

Nadere bestudering van het wetenschappelijke materiaal dat beschikbaar is toont aan dat polypeptiden de maag-darm barrière in ongeschonden staat kunnen passeren. De opneembaarheid van de glandulars is dus in feite geen vraag meer. Zo onderzochten J. Seifert, R. Ganser en W. Brendel de opname van het proteolytische enzym bromelaine. Zij vonden dat ratten in staat zijn om veertig procent van de bromelaine in hoog moleculaire vorm op te nemen na orale toediening.

In een onderzoek naar de opneembaarheid van chymotrypsine vond S. Aviakan dat ook dit proteolytische enzym na orale toediening aan 27 patiënten statistisch significant verhoogd in het plasma voorkwam.

In het tijdschrift Clinical Medicine van oktober 1968 schrijft dokter Joseph M. Miller het volgende:

"De eerste suggestie naar aanleiding van het orale gebruik van proteolytische enzymen riep behoorlijk wat sceptische reacties op ten aanzien van de opneembaarheid van deze grote proteïnemoleculen. De gevestigde mening ging ervan uit dat proteïnes niet werden opgenomen door het maag-darmkanaal, omdat proteolytische enzymen zelf proteïnen zijn en die konden niet worden geabsorbeerd. De eerste onderzoekers van de klinische enzymologie werden aldus geconfronteerd met het probleem dat ze de absorptie moesten aantonen.

Het herziene bewijs toont aan dat de oorspronkelijke aanname correct was. De toediening van radioactieve trypsine, chymotrypsine en bromelaine aan dieren en mensen door verschillende onderzoekers heeft trichlooraacetylzuur-neerslag opgeleverd van het radio-actief gemerkte proteïne in het bloedserum.

Specifieke esterase activiteit in de bloedstroom onder invloed van chymotrypsine en trypsine en een verhoogde activiteit van bromelaine volg-

den op de toediening van de respectievelijke enzymen. In aanvulling daarop heeft chemische werking van bromelaine ervoor gezorgd dat het enzym uit het bloedserum kon worden geïsoleerd.

Elke weg die is bewandeld om de opname van proteolytische enzymen via het maag-darmkanaal aan te tonen is succesvol beproefd. De mening dat dergelijke enzymen niet worden opgenomen dient te worden verlaten."

KLINISCHE RECHTVAARDIGING

In het boekje "Historical use of, biological basis for and preparation of glandular-based food supplements" schrijft de bekende Amerikaanse voedingsonderzoeker en medewerker van Linus Pauling, dr. Jeffrey Bland, dat er zich een "bemoedigende" wetenschappelijke literatuur ontwikkelt die de opvatting ondersteunt dat zorgvuldig bereid orgaan/klier materiaal therapeutisch profijt kan opleveren wanneer het oraal wordt gegeven.

Eén van de voorbeelden die Bland aanhaalt betreft een studie die werd gedaan omtrent het gebruik van thymus-extract in relatie met het afweermechanisme. In een specifieke studie toonde het National Cancer Institute in de Verenigde Staten reeds in de zestiger jaren aan dat thymusweefsel, dat werd aangebracht in een thymusloze muis, in staat was om de milt en de lymfeknopen aan te zetten tot het maken van hun eigen lymfocyten. Zoals bekend, vormen deze lymfocyten een belangrijke verdedigingslinie en bewakingsdienst die ons beschermen tegen ziekte en degeneratie.

Ook Bland beschrijft in zijn boekje diverse studies die werden gedaan om de werkzaamheid van oraal toegediend thymosine (het thymushormoon) te toetsen. Telkens blijkt dat het extract, het hormoon en/of het concentraat aantoonbaar worden aangetroffen in de bloedbaan en significante, therapeutische successen kunnen bewerkstelligen.

Tot nu toe is vooral in Duitsland in de celtherapie veel gewerkt met de thymus. In de Verenigde Staten en nu ook in Nederland zijn reeds zeer goede ervaringen met het bijnier-contraat, eventueel in combinatie met de concentraten van de thymus en de milt. Kinesiologyen passen deze glandulars toe bij patiënten die te veel onder stress leven (hypoglycemie!). Met behulp van deze concentraten (en dus vooral het

Met de spiertest volgens de methode van de toegepaste kinesiologie kan worden vastgesteld welk orgaanconcentraat iemand nodig heeft.

bijnier-concentraat) krijgen de overeenkomstige organen weer de goede stoffen toegevoerd, waardoor deze vaak uitgeputte organen weer geactiveerd worden.

Het gaat in het kader van dit artikel te ver om verder over de klinische toepassingen van elk der glandular supplementen uit te weiden. Wel treft u een simpel overzicht aan, waarin u aanduidingen kunt vinden voor het klinische gebruik van orgaanconcentraten.

SNELLE ONTWIKKELINGEN

In Duitsland is de celtherapie reeds vele jaren bekend. Vele Duitse natuurartsen gebruiken deze therapie in hun dagelijkse praktijk naast andere therapievormen. In het begin beperkte de celtherapie zich uitsluitend tot het injecteren van de "Frischzellen". Tegenwoordig gebruiken deze artsen ook de dragees die oraal ingenomen kunnen worden. Dit betreft met name het centrale orgaan van het immuunsysteem, de thymus. Vaak gaat het zo dat de arts tijdens het bezoek van de patiënt deze een injectie geeft met het desbetreffende orgaanextract. Hij geeft de patiënt daarna eventueel overeenkomstige dragees mee, zodat deze de therapie thuis voort kan zetten. Ook kan hij de patiënt nog eens terug laten komen voor nog een injectie. In de Verenigde Staten is het inspuiten van "Frischzellen" nauwelijks bekend. Daar is evenwel de laatste jaren het innemen van orgaan-concentraten in tabletvorm aanzienlijk toegenomen. Meestal worden de orgaan-concentraten in combinatie

gegeven met vitamines en mineralen. Het is zelfs zo dat er tabletten zijn waarin de orgaanconcentraten samen met de vitamines en mineralen zitten verwerkt. In de natuurgeneeskundige en orthomoleculaire praktijk zijn met de glandulars zeer goede resultaten te behalen, die zonder deze supplementen wellicht achterwege zouden moeten blijven. □

Literatuur

Bland J, Historical use of, biological basis for, and preparation of glandular-based food supplements. (1979).
 Ambrus J.L. et al, Absorption of exogenous and endogenous proteolytic enzymes. Clin.Pharmacol. and ther.vol.8,nr.3,p.362 (1966)
 Aviakan S, Further studies on the absorption of chymotrypsin. Cl.Pharmacol.and Ther.vol.5, nr.6,p.712 (1964)
 Hemmings W.A, Williams E.W, Transport of large breakdown products of dietary protein through the gut wall. Gut, 1978,19,715-723.
 Miller J.M, The absorption of proteolytic enzymes from the gastrointestinal tract. Clinical Medicine, (1968),p.35
 Seifert J, Ganser R, Brendel W, Die resorption eines proteolytischen Enzyms pflanzlichen Ursprunges aus dem Magen-Darm-Trakt in das Blut und in die Lymphe von erwachsenen Ratten. Zeitschrift für Gastroenterologie, nr.1,17 (1979),p.1-8.
 Pesic M.C, Thymus, Zentrale der Immunität und endokrines Steuerungsorgan. Haug Verlag.

Klinische toepassing per orgaan/klier.

Bijnier (adrenals).

- Te hoge of te lage bloeddruk.
- Abnormale seksuele karakteristieken.
- Gewichtsveranderingen.
- Vermoeidheid.
- Glucose intolerantie.
- Donkere huidskleur.
- Stress gevoeligheid.

Hersenen (brain):

- Mentale problemen.
- Slechte motoriek.
- Verward denken.
- Seniliteit.
- Beroerte.

Duodenum (twaalfvingerige darm).

- Colitis.
- Gebrek aan maagzuur en spijsverteringsenzymen.
- Gebrekkige voedselopname.
- (Maag)zweren.

Oog(eye).

- Astigmatisme.
- Glaucoom en cataract.
- Slecht gezichtsvermogen.

Hart (heart).

- Coronaire vaatziekten.
- Myocardinfarct en andere hartproblemen.

Hypothalamus (hypothalamus).

- Depressie.
- Onvermogen van controle over hongergevoel.
- Stoornissen in seksuele functies, slaap, temperatuurregulatie, groei en waterhuishouding.

Nier (kidney).

- Te hoge of te lage bloeddruk.
- Onvoldoende gif/afvalstof-uitscheiding.
- Infecties van de nieren.
- Niersteenvorming.
- Nephritis.
- Afwijkingen in urinezuurgehalte.

Lever (liver).

- Cirrose, hepatitis, geelzucht en galblaasproblemen.
- Glucose intolerantie.
- Verhoogde gifstoffen/afvalstof niveau in het bloed, allergieën en huidproblemen.
- Slecht uithoudingsvermogen.
- Verhoogd vetgehalte in het bloed.

Lymfe (lymphe).

- Slechte respons van het immuunsysteem.
- Slechte vetopname.
- Ontsteking van de lymfeklieren.
- Slechte proteïne-bacterie- en vochtuitscheiding.

Borstklier (mammary).

- Pijn in de borst(en).
- Slechte melkproductie.
- Mastitis.

Spielen en botten (musculoskeletal).

- Abnormale botgroei.
- Abnormale productie van rode bloedlichaampjes.
- Arthritis (osteo en rheumatoïde) en andere rheumatoïde aandoeningen.
- Bursitis, tenditis.
- Collageen afwijkingen.
- Breuken.
- Jicht.
- Lage rugpijn.

Testikel (orchie).

- Afgenomen mannelijke, seksuele kenmerken.
- Impotentie, onvruchtbaarheid.
- Vroegtijdige pubertijd.

Eierstok (ovary).

- Abnormale vrouwelijke, seksuele karakteristieken.
- Amenorroe
- Dysmenorroe.
- Onvolgroeide eierstokken.